

Adam Waluś, Jacek Kowalski

Piórkowo, gm. Płoskinia, woj.
elbląskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 15, 106-107

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Prace wykopaliskowe skoncentrowano, podobnie jak w roku ubiegłym, w najbardziej zagrożonej wybieraniem piasku, zachodniej i południowo-zachodniej partii cmentarzyska. W sumie przebadano obszar o powierzchni około 1.050 m² i wyeksplorowano 22 groby kultury łużyckiej /groby nr 16-37/.

Przeważały obiekty ciałopalne jamowe. Wśród nich do stosunkowo bogato wyposażonych w ceramikę należały groby nr 20 i 31. Obiekt 20, nakryty raczej symbolicznym brukiem złożonym z pojedynczych, luźno rozrzuconych kamieni, zawierał 8 naczyń rozmieszczonych bezładnie na przestrzeni w kształcie owalu o wymiarach 150 x 100 cm i orientacji N-S. W południowej części jamy grobowej leżała na boku duża misa oraz również przewrócona niewielka wazka. We wschodniej części grobu znajdowało się skupienie przepalonych kości, przy których stała misa częściowo nakryta plackiem glinianym. W północnej części grobu znaleziono niewielką wazę nakrytą odwróconą dnem do góry misą, dalej ku północy stały dwa garnki jajkowate. W grobie 31 oprócz skupienia przepalonych kości wystąpiły fragmenty dwóch garnków jajowatych i misy. Poniżej zaś tych naczyń spoczywał czerpak. Pozostałe obiekty bezpopielnicowe zawierały zwykle fragmentarycznie zachowane pojedyncze naczynia /groby nr 19, 32, 33 i 34/ lub jedynie ułamki ceramiki /grób nr 21 i 35/. Znaleziono również dwa groby /nr 17 i 25/, złożone wyłącznie z przepalonych kości.

Wśród grobów popielnicowych przeważały obiekty z popielnicą nakrytą odwróconą dnem do góry misą /groby nr 27, 29 i 30/. Odmienne jedynie przedstawiał się grób 26, gdzie obok popielnicy stały trzy misy, dwie niewielkich rozmiarów wazy oraz dwa garnki jajowate. Wewnątrz popielnicy, wśród przepalonych kości znaleziono szpilę żelazną z główką rozklepaną i zwiniętą w uszko, kółeczko brązowe oraz zdobiony paciorek kulisty wykonany prawdopodobnie z rogu.

Chronologia opisanych grobów nie odbiega od ustalonego datowania cmentarzyska na okres halsztacki D. Przemawiają za tym często występujące w grobach naczynia wazowate zdobione ornamentem głęboko rytych żłobków, zwykle w postaci grup na przemian ukośnych kresek oraz garnki jajowato-beczulkowate, zdobione w górnych partiach krótkimi listewkami z dołkami palcowymi. Do form późnych należy również zaliczyć misy silnie profilowane, często chropowate poniżej załomu brzućca, a na załomie zdobione dołeczkami palcowo-paznokciowymi.

Badania będą kontynuowane.

PIÓRKOWO, gm. Płoskinita
woj. elbąskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadzili mgr mgr Adam Waluś i Jacek Kowalski. Finansował WKZ w Elblągu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe z wczesnej epoki żelaza. Kultura kurhanów zachodniobałtyckich.

Kontynuowano badania na rozległym cmentarzysku kurhanowym. Prace prowadzono na dwóch obiektach. Pierwszy o nasypie ziemnym otoczony był wieńcem kamiennym. Pochówki znajdowały się na prostokątnym bruku kamiennym, w nasypie oraz w okrągłej skrzyni kamiennej. W kurhanie drugim, również o nasypie ziemnym pochówki odkryto w trzech skrzyniach kamiennych o różnej konstrukcji. Natrafiono również na prostokątny bruk kamienny, który jednak nie został w całości wyeksplorowany. Kurhan otoczony był również wieńcem.

Dokumentacja i materiały przechowywane są w Instytucie Archeologii UW.

Badania będą kontynuowane.

PLESZEW
woj. kaliskie

patrz
wczesne średniowiecze

POROST, gm. Bobolice
woj. koszalińskie
Stanowisko 10

Muzeum Okręgowe
w Koszalinie

Badania prowadził mgr Ignacy Skrzypek. Finansowało Polskie Towarzystwo Archeologiczne i Numizmatyczne Oddział w Koszalinie. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kultury pomorskiej.

Cmentarzysko położone jest około 1 km na północny zachód od wsi Porost, na kulminacji i południowym stoku dość znacznego wyniesienia morenowego, stanowiącego zachodni skraj dużego cypla wrzynającego się w jezioro Chlewo.

Większa część stanowiska została zniszczona w wyniku wybierania żwiru. W 1980 roku pracownicy tam zatrudnieni natrafili na płyty kamienne i fragmenty naczyń. Przed powiadomieniem Muzeum w Koszalinie odkryto i zniszczono prawdopodobnie 2 groby skrzynkowe z czterema popielnicami i 1 grób skrzynkowy - jednopopielnicowy. Częściowo zniszczony materiał Muzeum odzyskało.

W kwietniu 1980 roku, w czasie pierwszego sezonu badawczego, odsłonięto 2 groby skrzynkowe z obwarowaniem kamiennym zawierające wewnątrz trzy i dwie popielnice baniaste ze schropowanymi brzuściami nakryte pokrywami czapkowatymi z wpuszczanymi zakładkami.

Jesienią 1981 roku kontynuowano prace poszukiwawcze w zachodniej części stanowiska badając obszar około 40 m². Rezultatem było odkrycie 1 grobu skrzynkowego z obwarowaniem z trzema popielnicami identycznymi jak w roku poprzednim. Groby zalegały na głębokości od